

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

حزب کار ایران – توفان

۲۴ دسمبر ۲۰۱۲

گزارشی از ایران

چگونه سیاست‌های مخرب جمهوری اسلامی و تحریم‌های امپریالیستی
جان کودکان و زنان و مردان بیمار را به مخاطره انداخته است.

همچنان که در گزارش‌های قبلی هم به طور مختصر اشاره کردیم در همه بیمارستان‌های دولتی و خصوصی و درمانگاه‌ها و مطب‌ها در سراسر ایران بیماران موج می‌زنند. کمبود پزشک عمومی و متخصص و تخت بیمارستانی، فرسودگی بیمارستان‌های دولتی، وضعیت بد خدمات دهی در بیمارستان‌ها، سطح نازل بهداشت و درمان و مراقبت از بیماران، امری است که مردم در ام‌القزای اسلام به آن عادت کرده‌اند. اما به این مصائب به خصوص در ماه‌های اخیر مشکلاتی اضافه شده است که می‌رود تا به فاجعه ختم گردد.

برای این که تصویری هر چند محدود ولی واقعی از وضعیت موجود در این عرصه داشته باشید به آماری رسمی اشاره می‌کنم: پرویز دریائی عضو انجمن علمی جراحان عمومی در کنگره این انجمن اعلام می‌کند: "در ایران سالانه ۲۰۰ هزار نفر به سرطان مبتلا گشته که ۴۰ هزار نفرشان بر اثر ابتلاء به این سرطان‌ها می‌میرند." در ایران ۱۲۰ هزار مبتلاء به ایدز و ۵۲ هزار بیمار تالاسمی در اشکال مختلف آن و ۱۰ هزار کودک مبتلاء به هموفیلی و طبق گزارشی از مجله سلامت حدود ۳ میلیون نفر مبتلاء به نوعی بیماری سخت و صعب‌العلاج هستند.

بیماران مبتلا به هموفیلی، تالاسمی، سرطان، ام اس، آی ال اس و مبتلایان به ناراحتی‌های قلبی و تنفسی و کلیه نئی (دیالیزی) با مخاطره بسیار جدی فقدان دارو مواجه هستند. داروهای بیماری‌های صرع و فشار خون و شیر خشک کودکان و حتی نخ جراحی استاندارد و کاغذ استریل و واکسن هم نایاب شده است. در شرایطی که ۶۰ درصد مواد اولیه داروها وارداتی است و سه درصد داروها به طور کامل و بیش از ۵۰ درصد تجهیزات پزشکی و دندانپزشکی و آزمایشگاهی نظیر سی تی اسکن، تجهیزات اتاق عمل، آنژیوگرافی و پالایش خون و آمبولانس از خارج وارد می‌شود، تأثیرات تحریم‌های هوشمندانه امپریالیستی در این عرصه، زندگی بیماران را، نشانه گرفته است.

فقدان، کمبود و گرانی دارو و تجهیزات پزشکی و دندانپزشکی و آزمایشگاهی و افزایش مخارج درمانی، وضعیت مخاطره آمیزی به وجود آورده است که می‌تواند به فاجعه‌ای انسانی شبیه به وضعیت عراق در زمان اعمال تحریم‌های امپریالیستی منجر شود. این وضعیت محصول یک سری عوامل داخلی و خارجی است که سعی می‌کنیم به صورت مختصر به این عوامل اشاره کنیم.

۱ - عوامل داخلی فقدان، کمبود و گرانی دارو و مخارج درمانی

الف - ساختار کثیف و ضد انسانی سرمایه‌داری و سیاست‌های نئولیبرالیستی جمهوری اسلامی

ب - بازار سیاهی که توسط باندهای مافیائی وارد کننده دارو و تجهیزات پزشکی به وجود آمده

پ - حذف یارانه‌ها (افزایش مخارج تولید کارخانه‌های دارو سازی)

ت - افزایش شدید قیمت ارز خارجی

ث - عدم اختصاص سهم بهداشت از درآمد حذف یارانه‌ها

ج - عدم اختصاص ارز دولتی به این بخش

چ - عدم پرداخت بدهی شرکت‌های بیمه به داروخانه‌ها

یکی از پلیدترین ویژگی‌های نظام منحن سرمایه‌داری جمهوری اسلامی، ضعیف‌کنی و ارزش قائل نشدن برای زندگی و سلامت و امنیت شغلی و اجتماعی کارگران و زحمتکشان جامعه است. نبود بیمه‌های خدمات اجتماعی و درمانی همگانی زندگی بخش عظیمی از کارگران و زحمتکشان شهر و روستا را در معرض نابودی کامل قرار داده است. کارگر و کشاورز زحمتکشی که مبتلاء به سرطان است چگونه می‌تواند برای معالجه خود در هفته یک آمپول ۳ میلیون و ۹۰۰ هزار تومانی بخرد؟ وضعیت چنان وخیم و غیر انسانی است که حتی صدای وزیر بهداشت هم درآمده و می‌گوید: یک دوره درمان بیماران سرطانی با هرسپتین با قیمت دلار پارسال ۵۰ تا ۶۰ میلیون تومان بود اما حالا همین دوره درمان ۲۰۰ میلیون تومان تمام می‌شود، چند درصد مردم توان پرداخت چنین هزینه‌ای را دارند، اصلاً چند درصد مردم توان پرداخت ۵۰ میلیون تومان یا حتی ۲۰ میلیون تومان را برای دارو دارند؟

شهریاری عضو کمیسیون بهداشت مجلس می‌گوید: مردم هر روز لیست داروهای سرطانی را پیش ما می‌آورند و ما فقط شرم‌نده می‌شویم. اگر یکی از نزدیکان مسؤولین، این داروها را بخواهد شاید بتوانید آن را تهیه کنید ولی مردم روستاها که به مسؤولین دسترسی ندارند نمی‌توانند این داروها را تأمین کنند. سال گذشته درمان درجه میترال قلب ۶۰ میلیون هزینه داشته و حالا ۱۲۰ میلیون شده است".

سیاست نئولیبرالیستی خصوصی سازی تجارت خارجی و حتی واگذاری واردات دارو و تجهیزات پزشکی و دندانپزشکی و آزمایشگاهی به شرکت‌های تجاری مافیای واردات دارو و تجهیزات پزشکی از عواملی است که باعث به وجود آمدن بازار سیاه دارو شده و عمری به قدمت حیات ننگین جمهوری اسلامی دارد. این شرکت‌ها که با

ارز دولتی دارو و تجهیزات بنجل و دست دوم پزشکی وارد می کنند و بخشی از آن را وارد بازار سیاه ناصر خسرو کرده و از طریق درد و رنج و مصیبت بیماران به حساب های میلیاردی بانک های ایشان می افزایند.

حذف یارانه ها و افزایش قیمت برق و آب و بنزین و در کل هزینه های تولید و افزایش ۳۰۰ درصدی ارزش ارزهای خارجی نسبت به پول داخلی، بسیاری از کارخانه های داروسازی را که باید ۶۰ درصد مواد اولیه شان را از خارج وارد کنند، در معرض ورشکستگی قرار داده است.

به گفته رئیس کمیسیون بهداشت مجلس با افزایش نرخ ارز، هزینه لوازم مصرفی پزشکی ۲۴۵ درصد، دستگاه دیالیز ۳۲۵ درصد و کیسه خون ۳۵۰ درصد گران تر شده است. او می گوید: "دولت نه تنها سهم بخش بهداشت را از درآمد هدفمندی یارانه ها پرداخت نکرده است، بلکه ارز مرجع کافی نیز برای واردات دارو و تجهیزات پزشکی اختصاص نداده است."

مرضیه وحید دستجردی وزیر بهداشت می گوید: "تأمین دارو، جزو بدیهی ترین و حیاتی ترین وظایف هر دولتی است ولی اینجا شاهدیم که حتی ارز مورد نیاز دارو را هم نمی دهند تا دارو وارد شود و مردم با پول خود، آن را بخرند. ما هم نمی دانیم ارز دارو را کجا برده اند؟ و وقتی به جای ۲/۵ میلیارد دالر، تنها ۶۰۰ میلیون دالر برای دارو اختصاص می دهند، تحریم هم نباشیم، کسی به ما داروی رایگان نمی دهد".

شرکت های بیمه از پرداخت هزینه بیماران سرطانی و بیماران که هزینه درمانشان بالاست خودداری می کنند. رضا رضائی، مدیر بودجه و اعتبارات معاونت درمان وزارت بهداشت می گوید: "هزینه درمان بیماران سرطانی بالاست و با این که رئیس جمهور دستور داد ۲۰۰ قلم داروی جدید تحت پوشش بیمه قرار بگیرد و دستکم ۵۰ قلم از این داروها مربوط به درمان سرطان بود، اما هنوز شرکت های بیمه از تحت پوشش قرار دادن این داروها خالی می کنند."

دفترچه های بیمه تبدیل شده به مثنی کاغذ بی مصرف که در مواقع ضروری، نمی توان از آن استفاده ای کرد. سهم سلامت ایرانی ها از محل درآمد ناخالص ملی کمتر از ۱۳ هزار تومان است که حتی پائین تر از بسیاری کشورهای فقیر است. این سرانه پائین باعث افزایش هزینه های درمان از جیب مردم شده است. با وجودی که در قانون برنامه چهارم توسعه تأکید شده بود که سهم مردم از پرداخت هزینه سلامت به زیر ۳۰ درصد برسد با این حال سهم مردم به ۷۰ درصد رسیده است.

۲ - عامل خارجی (تحریم های امپریالیستی)

همچنان که در آغاز گزارش اشاره شد ۶۰ درصد مواد اولیه مورد نیاز کارخانه های داروسازی و ۳ درصد داروها که اکثراً مربوط به بیماری های سخت و صعب العلاج هستند از خارج وارد می شود که با توجه به تحریم بانک ها و مبادلات مالی، این گونه واردات با مشکل مواجه شده است. علی رغم ادعای امریکا و اتحادیه اروپا مبنی بر این که هدف از تحریم ها عقب نشاندن دولت ایران از برنامه هسته ای اش است و تحریم دارویی و غذایی را شامل نمی شود ولی عملاً مردم ایران و بیماران را گروگان اهداف شوم خود قرار داده اند.

خبرگزاری رویترز در فروردین ماه [حمل] سال جاری یعنی هشت ماه قبل در گزارشی نوشت: "شرکت های امریکائی از شرکت عظیم دارو سازی (مرک اند کو) گرفته تا شرکت های کوچک تولید پوشک، برای دریافت بدهی خود از بازرگانان ایرانی بابت فروش اقلام دارویی و دیگر کالاهای ضروری بشر دوستانه با مشکل مواجه شده اند". همین خبر گزارشی در گزارش دیگری از کاهش فروش کالاهای پزشکی و دارویی از ۲۶/۷ میلیون دالر

در سال گذشته به ۱۴/۹ میلیون دلار خبر می دهد. صادرات خمیر کاغذ و ضایعات کاغذ که شامل مواد خام برای تولید پوشک است نیز از ۴۰/۹ میلیون دلار به ۱۷/۴ میلیون دلار افت کرده است. رویترز در این گزارش تصریح می کند: "اگرچه ایران هنوز می تواند چنین کالاهائی را از امریکا وارد کند اما تحریم های مالی امریکا که انجام مبادلات مالی را با مؤسسات مالی ایران ممنوع ساخته، فعالیت شرکت های امریکائی را دشوار ساخته است".

کیت گولد از کمیته دوستان مجلس به رویترز می گوید: "مجوز وزارت دارائی امریکا برای داروهای ضد سرطان، برای بیماران ایرانی که به دلیل تحریم های امریکا علیه مؤسسات مالی به این داروها نمی توانند دسترسی داشته باشند، هیچ ارزشی ندارد".

بان کی مون دبیر کل بی خاصیت سازمان ملل نیز در این مورد می گوید: "حتی شرکت های که مجوز لازم برای صادرات غذا و دارو به ایران را دریافت کرده اند، برای یافتن بانک های واسطه به منظور نقل و انتقالات مالی با مشکل مواجه هستند. به همین دلیل داروها برای درمان بیماری های مختلف کمیاب شده اند، از جمله داروهای مانند داروهای ضد سرطان ناراحتی قلبی و تنفسی.

برای یاد آوری چهره واقعی و پلید امپریالیسم شاید بد نباشد به فلم مصاحبه مادلین آلبرایت وزیر امور خارجه بیل کلینتن که هنوز هم در یوتوب هست نظری ببندازیم. او در جواب خبرنگاری که از او سؤال می کند تحریم عراق در زمان صدام باعث مرگ نیم میلیون کودک شد یعنی بیش از تلفات حمله اتمی هیروشیما، آیا این همه تلفات ارزشش را داشت؟ مادلین آلبرایت می گوید: " این انتخاب دشواری است. ولی من فکر می کنم می ارزید."

برگرفته از توفان الکترونیک شماره ۷۷ نشریه الکترونیک حزب کارایران آذر ماه [قوس] ۱۳۹۱

www.toufan.org

toufan@toufan.org